

Liza, dne 3. 1. 96

Moja druga Micica!

Izvedila sem, da si
bolna, zelo Te milujem. Preskrbela sem
Ti malo sladkaja, kateriga imej vedno
po par kosčekov v žepu, da si tako
vsaj malo olajšuješ kašelj. Tudi sem
Ti priložila ene gamašne, 2 kvački, par
trakov za nogavice, 2 padički in 12 žepnih
rutic. Upam, da sedaj si z vsem prester,
bljena. Taji, da prej ko mogoče ozdraviš
popolnoma! Oblaci se dobro, da se še,
bolj ne prehladiš, ker ako se človek bo,
lezni v mladosti maleze, lahko jo nosi
do groba. V skrbni badem idakler ne iz,

vem da si popolnoma okrevala!

Vesčilo me je ko sem izvedila, da si se privadila že malo vednosti, note "poznati". Poročala bi ti, da pridem znabiti o prustu k Tebi, pa ker sem ti to že tolikokrat pro, počala a žali-bože do danes mi nij bilo še mo, goče tega storiti zato danes molčim o tem.

Francišo se naj se ti zahvalim ča vo, ja ljubka prisemca kateri sta bila za obču, davati vsled lepe pisave, kateri se je posebno atu kakor tudi meni zelo daprabla.

Gledaj, da delaš o prihodnje se bafji kot si do zdaj; upvam, da se bodeš potrudila meni kakor tudi Trojemu atu veseli delati.

Priča kujem željno kratkega poro, čiba o Trojem zdravju.

Ljublja te srčno
voja

Mama